

Protocol

Încheiat între
Asociația Română pentru Custodia Comună
și
Institutul de Psihologie Judiciară

Protocol

Concluded between
**The Romanian Association for
Common Custody**
and
The Judicial Psychology Institute

Art.1. Prin prezenta se recunoaște fenomenul de alienare parentală. Alienarea parentală reprezintă o formă de abuz emoțional deosebit asupra copilului. În baza prezentului protocol, semnatarii vor cere organismelor abilitate ale statului să preia în legislația și în practica judecătorească bunele practici din străinătate legate de combaterea acestui fenomen.

Art.2. Părțile semnatare apreciază că *alienarea parentală* poate fi înțeleasă și ca interferență negativă în dezvoltarea relațiilor specifice părinte-copil, a relațiilor de atașament reciproc ale unui copil cu părintele sau, provocată de oricare dintre părinți, de bunici sau de oricare altă persoană care locuiește în mod permanent cu copilul sau exercită autoritatea parentală ori tutela în locul părinților, cu scopul înstrăinării copilului de părintele său (numit părinte țintă sau părinte alienat), pentru a împiedica construirea și menținerea relațiilor specifice părinte-copil dintre minor și acesta.

Art. 3. Următoarele acțiuni pot fi incluse în practica de alienare parentală, care poate fi realizată atât direct de către alienator, cât și prin intermediul unor terțe părți:

I – efectuarea unor campanii de denigrare a modului în care părintele țintă își exercită drepturile și obligațiile părintești;

II – împiedicarea în orice mod și cu orice pretext a exercitării autorității părintești, precum și menținerii, construirii și dezvoltării relației de atașament reciproc între părinte și copil;

III – obstrucționarea contactului dintre copil ori adolescent și părintele alienat (părintele țintă);

IV – împiedicarea dreptului legal de exercitare a dreptului la familie și la relații de familie;

V – restricționarea deliberată a accesului părintelui alienat (părintelui țintă) în timp util la informații personale relevante cu privire la copil ori adolescent, inclusiv la informațiile legate de activitatea școlară și extrașcolară, deplasarea copilului în alte localități, situația medicală sau de modificare a adresei de reședință/domiciliu;

VI – depunerea unor plângeri în scop de șicană împotriva unui părinte, împotriva membrilor familiei acestuia sau împotriva bunicii sau altor persoane din

Article 1. Hereby it is acknowledged the parental alienation phenomenon. The parental alienation represents a specific form of emotional child abuse. Under this Protocol, the parties shall request the state's entitled bodies to apply to the legislation and judicial practice the foreign good practices related to combating this phenomenon.

Article 2. The Parties consider that the *parental alienation* can also be understood as a negative interference in the development of the specific parent-child relations, of the mutually attachment relations between a child and his parent, provoked by any of the parents, grandparents or by any other person that permanently lives with the child or whom exercises the parental authority or the guardianship instead of the parents, with the purpose to alienate the child from his parent (called the targeted parent or the alienated parent) in order to prevent building and maintaining the specific parent-child relations between the minor and the parent.

Article 3. The following actions can be included in the parental alienation practice which can be performed directly by the alienator or through third parties:

I – carrying out denigration campaigns regarding the way in which the targeted parent exercises his parental rights and obligations;

II – preventing in any way and under any pretext the exercise of the parental authority, as well as maintaining, building and developing the mutual attachment relation between the parent and the child;

III – impeding the contact between the child or the teenager and the alienated parent (targeted parent);

IV – preventing the exercising of the legal right to family and to family relations;

V – intentionally restricting the access of the alienated parent (targeted parent) to relevant personal information regarding the child or the teenager, including information related to the school or extracurricular activities, the child's travelling plans to other locations, the medical situation or the change of residence or home address;

VI – lodging complaints with the purpose to heckle one of the parents, the members of his family or the grandparents or other persons from the alienated

anturajul părintelui alienat, pentru a îngreuna, împiedica sau periclită prezența lor în viața copilului sau adolescentului;

VII – Schimbarea fără justificare a reședinței copilului într-un loc îndepărtat, cu scopul de a face dificil copilului ori adolescentului interacțiunea cu celălalt părinte, cu familia acestuia sau cu bunicii.

VIII – Schimbarea unității de învățământ sau a medicului de familie a copilului fără acordul părintelui ținută în condițiile în care acest părinte este disponibil.

Art. 4. Practica de alienare parentală încalcă dreptul fundamental al copilului ori adolescentului de a avea o viață de familie sănătoasă, deteriorează relațiile afective cu părintele sau cu alți membri ai familiei și constituie o *forma de abuz emoțional grav* asupra copilului ori adolescentului, prin încălcarea drepturilor aferente exercitării autorității părintești sau a celor privitoare la tutelă sau custodie.

Art. 5. Odată identificat *actul de alienare parentală*, apreciem că procedurile ar trebui să se demareze cu celeritate, judecătorul stabilind *de urgență* expertiza psihologică a copilului și a părinților de către un *psiholog cu competență în expertiza psihologică, abilitat în domeniu*. De asemenea, apreciem că judecătorul va trebui să stabilească măsurile compensatorii necesare pentru păstrarea integrității relațiilor afective ale copilului ori adolescentului cu părintele alienat, inclusiv garantarea efectivă a legăturilor personale cu părintele alienat (părintele ținută) sau facilitarea reuniunii reale dintre cei doi, după caz.

Art. 6. Apreciam că pe calea *ordonanței președințiale* sau prin încheiere de ședință, în cazul unui proces aflat pe rol, la cererea părintelui care solicită constatarea alienării parentale, li se vor asigura copilului și părintelui un minimum de întâlniri, care pot fi asistate la nevoie de către un *psiholog cu competență în expertiză psihologică*, indicat de către instanță, exceptând cazurile în care există un pericol iminent și evident pentru integritatea fizică sau psihologică a copilului.

Art. 7. Ori de câte ori există suspiciuni rezonabile ale unei posibile practici de alienare parentală, aduse în urma unui proces de stabilire a măsurilor privitoare la relațiile specifice părinte-copil, judecătorul poate stabili în timpul procesului, din proprie inițiativă sau la cererea părții interesate, efectuarea unei *expertize psihologice* și alte măsuri urgente.

§1 *Raportul de expertiză psihologică se bazează, după caz, pe o analiză psihologică complexă realizată de către experți psihologi numiți de către instanță, care va include: anamneza, interviul și observația părților, metoda narativă, utilizarea metodelor proiective, analiza relațiilor părinte-copil, a relațiilor de atașament și a stilurilor parentale, a personalităților părților implicate și a riscului de abuz fizic și emoțional asupra copilului.*

§2 Expertiza psihologică va putea fi efectuată de către psihologi cu competență în expertiză psihologică, dovedită prin diplome / certificate profesionale care să ateste formarea profesională complementară și experiența acestora în domeniu.

parent's entourage in order to hinder, prevent or to endanger their presence in the child's or teenager's life;

VII – changing, without any justification, the child's residence to a remote place with the purpose to make it more difficult for the child or the teenager to interact with the other parent, his family or the grandparents;

VIII – changing the school or the family doctor without the targeted parent's consent when this parent is available.

Article 4. The parental alienation practice infringes the child's or the teenager's fundamental right to have a proper family life, deteriorates the emotional relations with the parent or with other family members and represents a *serious emotional form of abuse* on the child or the teenager by infringing the rights related to exercising the parental authority or those regarding the guardianship or custody.

Article 5. Once identified, *the act of parental alienation*, we consider that the procedures should be accelerated, which means that the judge should *urgently* establish the child's and parents psychological expertise by a *competent and entitled psychologist in the psychological expertise field*. Moreover, we consider that the judge should set the necessary compensatory measures to preserve the integrity of the child's or teenager's emotional relations with the alienated parent, including to effectively guarantee the personal bounds with the alienated parent (targeted parent) or, where applicable, to facilitate the actual meeting between both of them.

Article 6. We consider that when there is a pending trial the child and the parent will be ensured, through an *injunction* or court resolution, at the request of the parent that requires the parental alienation to be acknowledged, a minimum number of meetings that can be assisted, if necessary, by a *psychologist with psychological expertise competences* appointed by the court, with the exception of the cases in which there is an imminent and obvious danger for the physical or psychological integrity of the child.

Article 7. During a trial meant to establish the measures regarding the specific parent-child relations, every time there is a reasonable suspicion of a possible parental alienation practice, the judge can set by his own initiative or at the interested party's request, to be carried out a *psychological expertise* and other urgently measures.

§ 1 *The psychological expertise report is based on a complex psychological analyze carried out by expert psychologists appointed by the court which will include: the anamnesis, the interview and observation of the parties, the narrative method, using the projective methods, the analysis of the parent-child relation, the attachment relations and parental manners, the personality of the involved parties and the physical and emotional child abuse risk.*

§ 2 The psychological expertise will be conducted by psychologists with psychological expertise, their competences being proven by professional diplomas / certificates that testify their complementary vocational training and their field experience.

§3 Experții psihologi cărora li s-a atribuit expertiza psihologică vor efectua demersul profesional cu celeritate, fără a depăși termenul de 30 (treizeci) de zile pentru a prezenta raportul de expertiză psihologică, după finalizarea acesteia.

§4 Raportul de expertiză psihologică va putea fi utilizat ca probă în stabilirea măsurilor privitoare la copil, ținând cont că alienarea parentală reprezintă o formă de violență emoțională severă / abuz emoțional grav asupra copilului.

Art. 8. Susținem adoptarea unor măsuri compensatorii, după constatarea actelor tipice de alienare parentală sau a oricărui comportament ce obstrucționează legăturile personale ale unui copil ori adolescent cu oricare dintre părinți. Indiferent dacă constatarea alienării părintești s-a făcut în urma unui proces judiciar finalizat ori în decursul unui proces judiciar în curs, judecătorul ar trebui să poată folosi, în mod cumulativ, unul sau mai multe dintre instrumentele procedurale de mai jos, în scopul de a inhiba sau atenua efectele alienării parentale, în funcție de gravitatea cazului, fără a exonera pe alienator de eventuala răspundere civilă sau penală:

I – identificarea alienării parentale și notificarea alienatorului pentru ca acesta să evite să mai folosească practici de acest tip;

II – extinderea programului de legături personale în mod compensatoriu, în favoarea părintelui alienat;

III – adoptarea de sancțiuni utile în speță la adresa alienatorului;

IV – obligarea părintelui alienator la consiliere psihologică sau psihoterapie;

V – reinstaurarea autorității părintești pentru părintele alienat în cazul în care acesta a pierdut anterior autoritatea părintească prin aplicarea prevederilor codului familiei.

VI – stabilirea printr-un ordin judecătoresc a locuinței copilului la o adresă identificabilă care poate să coincidă sau nu locuința alienatorului (la un terț).

VII – schimbarea printr-un ordin judecătoresc a locuinței copilului la locuința părintelui alienat.

VIII – suspendarea exercițiului autorității părintești pentru părintele alienator, în baza art. 398 cod civil.

Art. 9. §1 Susținem că în toate procesele care stabilesc locuința minorului, locuința trebuie identificată detaliat și explicit (cu adresă), iar nu generic („la mama” sau „la tata”) pentru a permite clarificarea neechivocă a locului de unde copilul trebuie preluat la începutul programului de legături personale și unde trebuie readus la finalizarea acestui program, în conformitate cu propunerile conținute în punctul 3 din Avizul CSM din data de 03.07.2012 (<https://goo.gl/Ocwl3H>)

§2 Susținem modificările la nivelul legislației și practicii judiciare, solicitate de către Institutul de Psihologie

§ 3 The psychologists experts to whom the psychological expertise was conferred shall urgently carry out the professional judgment without exceeding the 30 days term, in order to present the finalized psychological expertise report.

§ 4 The psychological expertise report may be used as proof in order to establish the measures regarding the child while taking into consideration that the parental alienation represents a serious form of child emotional violence / serious child emotional abuse.

Article 8. We support the adoption of compensatory measures after acknowledging the typical acts of parental alienation or any other behavior that occludes the personal bounds of a child or a teenager with any of the parents. Irrespective of the parental alienation being acknowledged as a result of a finalized judicial process or during a pending judicial process, the judge should be able to use, cumulatively, one or more of the below procedural instruments with the purpose to inhibit or to mitigate the consequences of parental alienation in accordance with the seriousness of the case without exonerating the alienator of the eventually civil or criminal liability:

I – identifying the parental alienation and notifying the alienator in order for him to avoid these practices in the future;

II – extending the personal bounds program, in a compensatory mode, in the alienated parent's favor;

III – adopting relevant sanctions for the alienator;

IV – obliging the alienator parent to seek psychological advice and psychotherapy;

V – restoring the parental authority for the alienated parent if he/she previously lost the parental authority by applying the Family Code provisions.

VI – establishing by court order the child's residence at an identifiable address that may or may not coincide with the alienator's address (at a third party).

VII – changing by court order the child's residence to the one of the alienated parent.

VIII – suspending the parental authority exercise for the alienator parent, based on Article 398 from the Civil Code.

Article 9. § 1 We support that in all the processes intended to establish the minor's housing, the residence must be completely and explicitly identified (with an address) and not generally (“at the mother” or “at the father”) in order to allow the unequivocal clarification of the place where the child shall be picked up at the beginning of the personal bound program and where he shall be returned at the end of this program, in accordance with the proposals from paragraph 3 of the Assent of the Superior Council of Magistracy (CSM) from the 3rd of July 2012 (<https://goo.gl/Ocwl3H>).

§2 We support the legislation and judicial practice changes requested by the Judicial Psychology Institute

Judiciară, prin Memoriul “10 drepturi ale copilului ai cărui părinți au divorțat” <http://goo.gl/6WUca0>.

Art. 10. Stabilirea locuinței copilului de către instanță trebuie să se facă în baza unui algoritm bine stabilit, compatibil cu art. 21 din [Legea 272/2004 republicată](#) și care să nu discrimineze părinții în baza sexului lor sau pe baza similitudinii de sex dintre părinte și copil.

Art. 11. Apreciem că reprezintă acțiuni cu caracter de alienare parentală următoarele:

§1 Schimbarea locuinței minorului de către părintele rezident / nerezident la mai puțin de 3 km de locuința originală stabilită de instanța de judecată, fără ca celuilalt părinte să fie notificat

§2 Schimbarea locuinței minorului de către părintele rezident / nerezident la mai mult de 3 km de locuința originală stabilită de instanța de judecată, fără acordul scris al celuilalt părinte.

Art. 12. Susținem că părintele la care copilul locuiește are sarcina probei asupra sa, în sensul de a dovedi că a notificat sau, după caz, că a obținut acordul celuilalt părinte privitor la modificarea locuinței minorului. În absența unei astfel de dovezi, apreciem că schimbarea adresei copilului poate fi considerată a fi abuzivă, făcută cu scopul de a restricționa viața de familie dintre părinte și copil.

Art. 13. În cazul schimbării abuzive a locuinței copilului, apreciem că judecătorul poate, de asemenea, să inverseze responsabilitatea preluării și aducerii copilului ori adolescentului la domiciliul celuilalt părinte, în vederea punerii în aplicare a programului de legături personale.

Art. 14. În cazul familiilor cu un nivel ridicat de conflict, se recomandă ca preluarea copilului pentru programul de legături personale cu părintele să se facă în locuri neutre sau la sediul unei autorități publice, pentru a evita conflictul, iar uneori, chiar contactul dintre părinți.

Art. 15. Legăturile personale ale părintelui cu copilul trebuie să fie ample, regulate, frecvente ca interacțiune copil-părinte, pentru asigurarea familiarității dintre aceștia, precum și a atașamentului reciproc, de tip afectiv, acestea fiind în interesul superior al copilului. Apreciam că aceste măsuri trebuie aprobate de către instanța de judecată de câte ori este posibil, fiind cea mai bună cale pentru asigurarea dezvoltării echilibrate și armonioase a copilului din punct de vedere psihologic, pentru prevenirea înstrăinării și alienării parentale.

Art. 16. Susținem ca programele de tipul *un week-end la două săptămâni* sunt dăunătoare dezvoltării psiho-emoționale a copilului și trebuie evitate de către instanțe, *locuința alternativă fiind soluția optimă pentru dezvoltarea echilibrată și armonioasă a copilului*. Apreciam că părintele rezident trebuie să încurajeze și să promoveze legăturile personale permanente ale copilului cu părintele nerezident și cu familia acestuia (frați, bunici, străbunici, verișori, alte rude), inclusiv prin menținerea și includerea acestuia părintelui nerezident în activitățile curente educaționale sau recreative ale

through the “10 rights of the child whose parents have divorced” Memorandum (<http://goo.gl/6WUca0>).

Article 10. Settling the child’s residence by the court should be made based on a well-established algorithm in accordance with Article 21 of the republished Law no. 272/2004 and that would not discriminate the parents based on their gender or on the gender similarities between the parent and the child.

Article 11. We consider that the following actions have a parental alienation character:

§ 1 Changing the minor’s housing by the resident / non-resident parent to less than 3 km away from the original residence established by the court, without notifying the other parent.

§ 2 Changing the minor’s housing by the resident / non-resident parent to more than 3 km away from the original housing established by the court, without the written consent of the other parent.

Article 12. We affirm that the parent where the child lives has the burden of the proof, which means that he/she has to prove that he/she has notified or that he/she obtained the other parent’s consent regarding the minor’s change of residence. In the absence of such proof, we consider that the change of the child’s address can be interpreted as abusive, made with the purpose to restrict the family life between the parent and the child.

Article 13. In case of abusive change of the child’s residence, we consider that the judge can also invert the responsibility of taking and bringing the child or the teenager to the other parent’s residence, in order to implement the personal bounds program.

Article 14. In cases of families with a raised conflict level, it is recommended that taking the child to the “personal bounds with the parent” program to be made in neutral places or at a public authority’s establishment to avoid the conflict and sometimes even the contact between the parents.

Article 15. The parent’s personal bounds with the child must be broad, constant, frequent as parent-child interaction, in order to ensure the familiarity between those two, as well as the mutual emotional attachment, this being in the best interest of the child. We consider that these measures must be approved by the court every time it is possible, this being the best way to assure a balanced and harmonious development of the child from a psychological perspective, in order to prevent the parental estrange and alienation.

Article 16. We support that the “weekend at two weeks” programs are harmful for the psycho-emotional development of the child and must be avoided by the courts, *the alternative housing being the optimal solution for the balanced and harmonious development of the child*. We assert that the resident parent must encourage and promote the permanent personal bounds of the child with the non-resident parent and his family (brothers, grandparents, great-grandparents, cousins, other relatives) also by maintaining and including him/her in the current educational or recreational child’s

copilului. Asigurarea unei perioade optime de creare sau recreare a climatului familial, necesar copilului pentru construirea sentimentului de încredere, în general, precum și de încredere în adult, în special.

Art. 17. Recomandăm instanțelor de judecată ca, în interesul copiilor, să stabilească programe de legături personale ale copilului care să implice minimum 33% din timp pe care copilul să îl petreacă în grija fiecăruia dintre cei doi părinți. În cazurile în care locuința alternantă nu este viabilă, atribuirea sau modificarea locuinței se va face în favoarea părintelui care încurajează și cultivă legăturile personale ale copilului cu celălalt părinte, în conformitate cu principiul californian descris în art. 21 alin (1) și (2) din [Legea 272/2004 republicată](#).

Art. 18. Solicităm organelor judiciare să interpreteze ca fiind "împotrivire la executare" în sensul [art. 379 din codul penal](#) acțiunea părintelui la care copilul locuiește temporar ori vremelnic, de a nu permite punerea în aplicare a programului de legături personale cu copilul prin:

-- mutarea copilului la altă adresă, refuzul de a deschide ușa locuinței, refuzul de a scoate copilul din locuință îmbrăcat adecvat condițiilor meteo și cu bagajul făcut,

-- orice acțiuni de intimidare sau proferarea de injurii la adresa executorului, martorilor ori celuilalt părinte,

-- intervenția unor terți, vecini, membri ai familiei extinse în sensul blocării copilului de a pleca cu celălalt părinte, ori în sensul încurajării copilului să refuze să plece cu celălalt părinte.

-- refuzul de a preda copilul în baza refuzului copilului de a pleca de la locuința sa împreună cu celălalt părinte, în condițiile în care nu există acuzații concretizate într-o plângere penală sau o investigație a DGASCP la adresa celui din urmă.

Art. 19. Constatarea refuzului părintelui de a permite punerea în aplicare a programului de legături personale cu copilul poate fi realizat, în primul rând, de către organele de poliție care veghează la asigurarea liniștii și ordinii publice (inclusiv prin serviciul telefonic 112), de către organele de poliție locală sau de către inspectorii autorității tutelare.

Art. 20. După pronunțarea hotărârii de divorț, părțile consimt să susțină necesitatea ca părinții să se întâlnească cu expertul psiholog, ambii părinți urmând să primească un training / consiliere psihologică primară privind relaționarea cu copilul minor pe viitor, având în vedere opiniile de specialitate și observațiile din cursul expertizei psihologice. (minicurs particularizat super intensiv de parenting)

Art. 21. Semnatarii prezentului protocol vor coopera cu organele statului (Ministerul Muncii, Consiliul Superior al Magistraturii, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, Ministerul Învățământului, Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Public) pentru includerea acestor prevederi în legislație, normele de aplicare și în regulamentele de intervenție în caz de abuz.

Art. 22. Institutul de Psihologie Judiciară se va ocupa de formarea profesională complementară / continuă și

activities. Assuring an optimal period of time for the creation or recreation of the family climate, necessary to the child for building a sense of confidence, in general, as well as confidence in the adult, in particular.

Article 17. We recommend the courts to establish child personal bound programs, in the interest of the child, that take a minimum of 33% of the time that the child spends in the care of each of the parent. In the cases where the alternative housing is not an option, assigning and modifying the house shall be made in the favor of the parent that encourages and cultivates the child's personal bounds with the other parent, in accordance with the Californian principle described in Article 21, paragraph (1) and (2) from the republished Law no. 272/2004.

Article 18. We request the judicial authorities to interpret as being "resistance to enforcement" for the purposes of Article 379 from the Criminal Code, the action of the parent where the child temporarily lives, to not allow the enforcement of the child personal bounds program by:

-- moving the child to another address, refusing to open the door, refusing to take out the child dressed accordingly to the weather and with the packed luggage;

-- any action of intimidation or swearing addressed to the bailiff, witnesses or the other parent;

-- the intervention of third parties, neighbors, members of the extended family in order to prevent the child to leave with the other parent or by encouraging the child to refuse to leave with the other parent.

-- the refusal of handing over the child based on the child's refusal to leave his house with the other parent in cases where there is no criminal complaint or a General Directorate of Social Assistance and Child Protection (GDSACP) investigation.

Article 19. The parent's refusal to allow the application of the program of personal bounds with the child can be primarily ascertained by the police authorities that watch over the public peace and order (including the emergency telephone service 112), by the local police authorities or by the child's welfare authority inspectors.

Article 20. After the judgment of dissolution of marriage, the parties shall agree to meet with the expert psychologist and both parents will receive primary psychological training / counseling regarding the future interaction with the minor child, based on the specialized opinions and observations from the psychological expertise (personalized intensive short parenting course).

Article 21. The Protocol's parties shall cooperate with the state authorities (The Ministry of Labor, The Superior Council of Magistracy, The National Authority for Child Protection, The Ministry of Education, The Ministry of Administration and Internal Affairs and The Public Ministry) in order to include these provisions in the legislation, implementation rules and in the intervention regulations in case of abuse.

Article 22. The Judicial Psychology Institute shall handle the complementary / continuous vocational

certificarea psihologilor care să poată să expertizeze psihologic suspiciunile de abuz de tip alienator în fiecare dintre județele României.

Art. 23. Asociația Română pentru Custodia Comună va solicita colaboratori din rândul membrilor Institutului de Psihologie Judiciară, pentru cazurile gestionate.

Semnături autorizate:

Institutul de Psihologie Judiciară
The Judicial Psychology Institute

Dr. Ștefan Iulian Laurențiu - Președinte

Dr. Rădulescu Anca Gilda - Formator

Traducere Luisa Cringuş

training and the certification of the psychologists that will examine the suspicions of alienation abuse in every Romanian county.

Article 23. In order to properly manage the cases, the Romanian Association for Common Custody will require assistants from the Judicial Psychology Institute members.

Authorized signatures:

The Romanian Association for Common Custody
Asociația Română pentru Custodia Comună

Asociația Română pentru Custodia Comună

Bogdan Cătălin - Președinte

Călin Iulia - Mihaela

01.02.2016

[ngo1746]v3